

Zowel stadszielen als koningen op de doeken van Royaards

'INCONTRI' is de eerste solotentoonstelling van de Belg, in het Centro San Bartolomeo

Een gevestigde fotograaf en een onbekende dame in het rood; een barista van Ethiopische afkomst en een priester; een koning en een voormalige koning. Maar Benjamin Royaards laat zich niet beperken tot, in Pirandelliaanse zin, tot zes personages. Het zijn er tallozen die de Belgische schilder uit Antwerpen – inmiddels al tien jaar in Bergamo – op zijn doeken heeft vastgelegd. Het talent is onmiskenbaar, net als zijn kunstenaarsblik: *“Ik probeer de ziel van de mensen te vatten die ik portretteer. Elk portret is een ontmoeting, een gesprek dat mijn leven verrijkt. Of ze nu beroemd zijn of onbekend, dat maakt voor mij geen verschil,”* zegt Royaards.

Het tentoonstellingsseizoen in Bergamo opent met hem.

Zijn allereerste solotentoonstelling heet INCONTRI – Ontmoetingen – en loopt van 6 tot 14 september in het cultureel centrum San Bartolomeo. *“Het zijn vijftig werken waarvan ik de behoefte voelde om ze te delen met het publiek.”* Hij is benieuwd naar de reacties van mensen *“Zien ze iets van zichzelf in mijn portretten? Herkennen ze zich?”* vraagt hij zich af. Maar de echte vraag is misschien: herkent het publiek van Bergamo de geportretteerden? Vrijwel zeker, want veel van Royaards' protagonisten maken deel uit het sociale weefsel van de stad.

En als Italië een land is van koffiebars, dan heeft de Vlaming zich daardoor duidelijk laten inspireren. *“Ik zat samen met Gianni Limonta, een geweldige fotograaf, koffie te drinken in Bar Pozzoli in de wijk Santa Lucia. Toen kreeg ik zin om hem te schilderen. Hij is een typische Bergamasco: vrij streng van karakter. Maar toen ik hem zijn portret liet zien, was hij ontroerd.”* Ook de eigenares van Kefa Coffee in de Via Pignolo was een bron van inspiratie. Net als de vrouw in het rood *“die aan een tafeltje bij La Marianna zat. Ik had geen idee wie ze was, maar in 2022 werd zij het startpunt van mijn schilderactiviteiten.”*

Hij schildert nog maar drie jaar, maar Royaards komt uit een zeer creatieve familie.

“Mijn ouders zijn allebei acteurs. Mijn overgrootvader heeft op de beroemdste toneelpodiums ter wereld gestaan. Nadat ik film en fotografie volgde aan de Kunsthumaniora, heb ik een langspeelfilm geproduceerd die door mijn vader Hans werd geregisseerd. En Antwerpen – waar ik vandaan kom – is een broedplaats van schrijvers en schilders. In Italië daarentegen lijkt het soms alsof een kunstenaar in de familie hebben

een ramp is,” zegt hij lachend. Zijn kinderen zijn nog te jong; of ze het artistieke talent van hun vader zullen volgen, zal later blijken. “Ze heten *Riccardo, Lucia en Leonardo*. Over de namen heb ik mijn vrouw, die uit Bergamo komt, haar zin moeten geven. Maar dat is prima zo. Voor hen is het al ingewikkeld genoeg om hier mijn achternaam te dragen,” grapt hij.

De jongste, zes jaar oud, staat afgebeeld op de poster van 'INCONTRI'.

En dan zijn er de officiële eerbetonen, die zowel uit Vaticaanstad als uit Brussel komen.

“Het portret van paus Franciscus is ontstaan naar aanleiding van zijn reis naar België,” vertelt Royaards. “Dat bezoek van Bergoglio raakte iets in mij. Ik heb een foto van mijn schilderij naar het Vaticaan gestuurd. Hij heeft me met een brief bedankt — dat deed me veel plezier.” Het Belgische koningshuis ging nog een stap verder.

Inspiraties

«Het eerste portret ontstond toen ik een dame aan een tafeltje van La Marianna observeerde.»

“Op een dag zag ik een foto van koning Filip van België,” vertelt de schilder, “samen met zijn vader Albert II — de voormalige koning, die afstand heeft gedaan ten gunste van zijn zoon. Ik maakte er een schilderij van en stuurde een foto van mijn werk naar het paleis. De Koning vond het zo mooi dat hij mij vroeg het originele portret op te sturen. Ik heb het hem geschonken daar ik me geen betere thuis voor het werk kon voorstellen. Op de tentoonstelling in Bergamo zal een print van dat schilderij te zien zijn.”

Benjamin Royaards is een - *modernissimo* - pittore di palazzo e di bottega, een zeer eigentijdse schilder van hof en atelier.

“Ezio Lorenzi was een van de laatste ambachtslieden van de Città Alta,” vertelt hij. “Hij nadert de 100 en heeft zijn kleine winkeltje in de Via Salvecchio enige tijd geleden moeten gesloten. Ik heb een portret van hem gemaakt waarin zijn ouderdom zichtbaar is — en, sinds hij niet meer werkt, ook zijn verdriet.”

© Federico Fumagalli

